Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

22. března 2017 * *

„Řízení o předběžné otázce — Společný celní sazebník — Čísla a položky sazebníku — Zařazení zboží — Videokamery — Kombinovaná nomenklatura — Podpoložky 8525 80 30, 8525 80 91 a 8525 80 99 — Vysvětlivky — Výklad — Prováděcí nařízení (EU) č. 1249/2011 a (EU) č. 876/2014 — Výklad — Platnost“

Ve spojených věcech C-435/15 a C-666/15,

jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podané rozhodnutím Finanzgericht Hamburg (finanční soud v Hamburku, Německo) (C-435/15) ze dne 19. června 2015, došlým Soudnímu dvoru dne 10. srpna 2015, a rozhodnutím rechtbank Noord-Holland (soud provincie Severní Holandsko, Nizozemsko) (C-666/15) ze dne 8. prosince 2015, došlým Soudnímu dvoru dne 14. prosince 2015, v řízeních

GROFA GmbH

proti

Hauptzollamt Hannover (C-435/15),

a

X,

GoPro Coöperatief UA

proti

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (C-666/15),

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení E. Juhász, předseda senátu, K. Jürimäe a C. Lycourgos (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

* Jednací jazyky: němčina a nizozemština.

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za GROFA GmbH G. Ederem, Rechtsanwalt,

— za X a GoPro Coöperatief UA H. de Biem, advocaat,

— za Hauptzollamt Hannover T. Röperem, jako zmocněncem,

— za nizozemskou vládu M. K. Bulterman a M. A. M. de Ree, jako zmocněnkyněmi,

— za Evropskou komisi B.-R. Killmannem, A. Caeirosem a P. Vanden Heedem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se týkají výkladu a případně platnosti prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1249/2011 ze dne 29. listopadu 2011 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. 2011, L 319, s. 39), jakož i prováděcího nařízení Komise (EU) č. 876/2014 ze dne 8. srpna 2014 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. 2014, L 240, s. 12) a dále výkladu sazebních podpoložek 8525 80 30, 8525 80 91 a 8525 80 99 kombinované nomenklatury (dále jen „KN“), která je uvedena v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. 1987, L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382), ve zněních plynoucích postupně z prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1006/2011 ze dne 27. září 2011 (Úř. věst. 2011, L 282, s. 1, a oprava Úř. věst. 2011, L 290, s. 6), prováděcího nařízení Komise (EU) č. 927/2012 ze dne 9. října 2012 (Úř. věst. 2012, L 304, s. 1) a prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1001/2013 ze dne 4. října 2013 (Úř. věst. 2013, L 290, s. 1).

2 Tyto žádosti byly podány v rámci sporů jednak mezi společností GROFA GmbH a Hauptzollamt Hannover (hlavní celní úřad v Hannoveru, Německo, dále jen „Hauptzollamt“) (C-435/15) a jednak mezi X a GoPro Coöperatief UA na straně jedné a Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (inspektor daňového úřadu/celní úřad Rotterdam Rijnmond, Nizozemsko) na straně druhé (C-666/15) ve věci sazebního zařazení akčních kamer určených k pořizování videonahrávek při sportovních aktivitách.

Právní rámec

3 Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru plyne, že znění KN použitelná na skutečnosti v původních řízeních jsou ta na rok 2012, 2013 a 2014, vyplývající z nařízení č. 1006/2011, 927/2012 a 1001/2013. Ustanovení KN použitelná na věci v původních řízeních jsou nicméně ve všech zněních KN totožná.

4 Druhá část KN, nazvaná „Celní sazebník“, obsahuje třídu XVI, v níž figuruje kapitola 85, nazvaná „Elektrické stroje, přístroje a zařízení a jejich části a součásti; přístroje pro záznam a reprodukci zvuku, přístroje pro záznam a reprodukci televizního obrazu a zvuku, části, součásti a příslušenství těchto přístrojů“.

5 Poznámka 3, uvedená pod názvem dané třídy, zní takto:

„Není-li stanoveno jinak, kombinované stroje sestávající ze dvou nebo více strojů sestavených společně do formy celku a jiné stroje konstruované k vykonávání dvou nebo více funkcí, které se navzájem doplňují nebo střídají, se zařazují, jako kdyby sestávaly pouze z té části, která vykonává hlavní funkci charakterizující celek nebo jako by byly strojem, který vykonává hlavní funkci charakterizující celek.“

6 Kapitola 85 KN zahrnuje následující čísla, položky a podpoložky:

„8525	Vysílací přístroje pro rozhlasové nebo televizní vysílání, též obsahující přijímací zařízení nebo zařízení pro záznam nebo reprodukci zvuku; televizní kamery; digitální fotoaparáty a videokamery se záznamem obrazu i zvuku (kamkordéry):
[…]	[…]
8525 80	– Televizní kamery, digitální fotoaparáty a videokamery se záznamem obrazu i zvuku (kamkordéry):
[…]	[…]
8525 80 30	– – Digitální fotoaparáty
	– – Videokamery se záznamem obrazu i zvuku (kamkordéry):
8525 80 91	– – – Pouze pro záznam zvuku a obrazu snímaných televizní kamerou
8525 80 99	– – – Ostatní“

7 Podle čl. 9 odst. 1 písm. a) první odrážky a článku 10 nařízení č. 2658/87, ve znění nařízení Rady (ES) č. 254/2000 ze dne 31. ledna 2000 (Úř. věst. 2000, L 28, s. 16; Zvl. vyd. 02/09, s. 357), Evropská komise, které je nápomocen Výbor pro celní kodex, přijímá opatření týkající se uplatňování KN, která je obsahem přílohy I nařízení č. 2658/87, pokud jde o zařazení zboží. Na základě prvního z těchto ustanovení byla přijata prováděcí nařízení č. 1249/2011 a č. 876/2014.

8 Příloha prováděcího nařízení č. 1249/2011, přijatého podle čl. 9 odst. 1 písm. a) první odrážky nařízení č. 2658/87, ve znění nařízení č. 254/2000, zařazuje do KN zboží uvedené v prvním sloupci v ní uvedené tabulky, a to pod kódem uvedeným pro toto zboží v druhém sloupci tabulky. Pokud jde o podpoložku 8525 80 99 KN, uvedená tabulka stanoví:

„Přenosný přístroj napájený bateriemi pro zachycení a záznam videa o rozměrech přibližně 10 × 5,5 × 2 cm (tzv. ‚kapesní videorekordér') skládající se z: fotografického objektivu a digitálního transfokátoru, mikrofonu, reproduktoru, LCD displeje s úhlopříčkou obrazovky přibližně 5 cm (2 palce), mikroprocesoru, paměti s kapacitou 2 GB a rozhraní pro USB a AV. Přístroj může videosoubory zachytit a zaznamenat pouze jako po sobě jdoucí obrazy ve formátu MPEG4-AVI. Video se zaznamenává s rozlišením 640 × 480 pixelů rychlostí 30 snímků za sekundu po dobu maximálně dvou hodin. Videosekvence nahrané přístrojem mohou být prostřednictvím rozhraní USB přenášeny do zařízení pro automatizované zpracování dat (ADP), aniž by došlo ke změně formátu videosouborů, nebo prostřednictvím rozhraní AV do digitálního videorekordéru, na monitor nebo do televizoru. Videosoubory mohou být do přístroje přenášeny ze zařízení ADP pomocí rozhraní USB.	8525 80 99	Zařazení se zakládá na všeobecných pravidlech 1 a 6 pro výklad [KN] a na znění kódů KN 8525, 8525 80 a 8525 80 99. Vzhledem k tomu, že přístroj pouze nahrává videozáznam, zařazení jako digitální fotoaparát do kódu KN 8525 80 30 je vyloučeno. S ohledem na své vlastnosti je přístroj videokamerou se záznamem obrazu i zvuku (kamkordér). Vzhledem k tomu, že přístroj může nahrávat videosoubory i z jiných zdrojů, než je zabudovaná televizní kamera, zařazení do kódu KN 8525 80 91 jako videokamery se záznamem obrazu i zvuku (kamkordéry) pouze pro záznam zvuku a obrazu snímaných televizní kamerou je vyloučeno. Výrobek je tedy nutné zařadit do kódu KN 8525 80 99 jako ostatní videokamery se záznamem obrazu i zvuku (kamkordéry).“

9 Příloha prováděcího nařízení č. 876/2014, přijatého podle čl. 9 odst. 1 písm. a) první odrážky nařízení č. 2658/87, ve znění nařízení č. 254/2000, zařazuje do KN zboží uvedené v prvním sloupci v ní uvedené tabulky, a to pod kódem uvedeným pro toto zboží v druhém sloupci tabulky. Co se týče podpoložky 8525 80 99, uvedená tabulka stanoví:

„Přenosný přístroj napájený bateriemi pro zachycení a záznam statických snímků a videozáznamu (tzv. „akční kamera“) o rozměrech přibližně 6 × 4 × 2 cm a hmotnosti přibližně 74 g, který tvoří: širokoúhlý fotografický objektiv, indikátor stavu z tekutých krystalů (LCD), mikro USB a mikro HDMI rozhraní, slot pro mikro SD kartu, zabudované WiFi, port pro volitelné doplňky. Přístroj nemá transfokátor, hledáček ani obrazovku pro zobrazování zaznamenaných snímků [zaznamenaného obrazu]. Přístroj není určen k držení v ruce, ale k upevnění například na ochranné přilbě. Je předkládán jako přístroj k zachycení dynamických záběrů prostředí při činnostech během pobytu venku, jako je cyklistika, surfování, lyžování. Kvalitu videa lze nastavit v rozmezí od 848 × 480 do 1 920 × 1 080 pixelů. Statické snímky lze zaznamenávat pouze v kvalitě 5,0 megapixelů. Kvalitu statických snímků (například ostrost, barvu, kompozici objektu [snímku]) nelze na přístroji nastavit. Přístrojem lze nahrávat a přehrávat [zachycovat a zaznamenávat] videosoubory ve formátu MPEG4. Nejvyšší rozlišení videozáznamu je 1 920 × 1 080 pixelů při rychlosti 30 snímků za sekundu nepřetržitě po dobu maximálně tří hodin s plně nabitou baterií. Snímání může zastavit pouze uživatel. Pořízené videonahrávky se zaznamenávají v oddělených souborech v trvání přibližně 15 minut. Při předložení je do něj možné pomocí USB rozhraní přenášet soubory ze zařízení pro automatizované zpracování dat.	8525 80 99	Zařazení se zakládá na všeobecných pravidlech 1 a 6 pro výklad [KN], na poznámce 3 ke třídě XVI a na znění kódů KN 8525, 8525 80 a 8525 80 99. Vzhledem objektivním vlastnostem přístroje, jako je jeho malá velikost a hmotnost, skutečnost, že může být upevněn například na ochranné přilbě, [a] jeho schopnosti [schopnost] nahrávat video nepřetržitě po dobu maximálně tří hodin, je základní funkcí kamery nahrávání videozáznamů. I když má přístroj podobu digitálního fotoaparátu, je schopný nahrávat video v kvalitě nejméně 800 × 600 pixelů při rychlosti 30 snímků za sekundu nepřetržitě po dobu maximálně tří hodin. Nahrávání se po 30 minutách automaticky neukončí (viz rovněž vysvětlivky ke [KN] k podpoložkám 8525 80 30, 8525 80 91 a 8525 80 99). Skutečnost, že pořízené snímky jsou zaznamenány v oddělených souborech, které trvají zhruba 15 minut, neovlivňuje trvání nepřetržité funkce [funkce nepřetržitého] záznamu obrazu kamery. Zařazení do podpoložky 8525 80 30 jako digitální fotoaparát je proto vyloučeno. Vzhledem k tomu, že přístroj může přehrávat videosoubory i z jiných zdrojů, než je objektiv zabudovaného fotoaparátu [zabudovaný objektiv], zařazení do kódu KN 8525 80 91 jako videokamery se záznamem obrazu i zvuku (kamkordéry) [(kamkordéru)] pouze pro záznam zvuku a obrazu snímaných televizní kamerou je vyloučeno. Přístroj je proto třeba zařadit do kódu KN 8525 80 99 jako ostatní videokamery se záznamem obrazu i zvuku (kamkordéry).“

10 Vysvětlivky ke KN (Úř. věst. 2011, C 137, s. 1) se vztahují ke KN ve znění plynoucím z nařízení Komise (EU) č. 861/2010 ze dne 5. října 2010 (Úř. věst. 2010, L 284, s. 1). Znění čísla 8525, jakož i podpoložek 8525 80 30, 8525 80 91 a 8525 80 99 KN je nicméně v nařízeních č. 861/2010, 1006/2011, 927/2012 a 1001/2013 totožné. Vysvětlivky ke KN týkající se tohoto čísla a těchto podpoložek znějí následovně:

„8525	Vysílací přístroje pro rozhlasové nebo televizní vysílání, též obsahující přijímací zařízení nebo zařízení pro záznam nebo reprodukci zvuku; televizní kamery, digitální fotoaparáty a videokamery se záznamem obrazu i zvuku (kamkordéry) […]
[…]	[…]
8525 80 30	Digitální fotoaparáty Digitální fotoaparáty patřící do této podpoložky jsou vždy schopny zaznamenávat statické snímky; snímky se ukládají do vnitřní paměti či na vyměnitelná média. Většina fotoaparátů této podpoložky má konstrukci tradičního fotoaparátu a nemá sklopný hledáček. Tyto fotoaparáty mohou být rovněž schopny zaznamenávat videosekvence. Fotoaparáty zůstávají zařazeny v této podpoložce, nejsou-li schopny, při využití nejvyšší kapacity paměti, záznamu alespoň 30 minut souvislé videosekvence v rozlišení 800 × 600 pixelů (nebo vyšším) při rychlosti 23 snímků za sekundu (nebo vyšší). Ve srovnání s videokamerami se záznamem obrazu i zvuku (kamkordéry) podpoložek 8525 80 91 a 8525 80 99 nabízí mnoho digitálních fotoaparátů (při použití ve funkci videokamery) funkci optického transfokátoru během videozáznamu. Některé fotoaparáty po určité době, bez ohledu na kapacitu paměti, videozáznam automaticky ukončí.
8525 80 91 a 8525 80 99	Videokamery se záznamem obrazu i zvuku (kamkordéry) Videokamery se záznamem obrazu i zvuku zařazené do těchto podpoložek mohou vždy zaznamenávat videosekvence; videosekvence se ukládají do vnitřní paměti či na vyměnitelná média. Videokamery se záznamem obrazu i zvuku těchto podpoložek mají obecně jinou konstrukci než digitální fotoaparáty podpoložky 8525 80 30. Bývají zpravidla vybaveny sklopným hledáčkem a jsou často předkládány společně s [vybaveny] dálkovým ovládáním. Vždy nabízejí funkci optického transfokátoru během videozáznamu. Tyto videokamery se záznamem obrazu i zvuku mohou rovněž disponovat funkcí záznamu statických snímků. [Digitální] [f]otoaparáty do této podpoložky nepatří, nejsou-li schopny, při využití nejvyšší kapacity paměti, záznamu alespoň 30 minut souvislé videosekvence v rozlišení 800 × 600 pixelů (nebo vyšším) při rychlosti 23 snímků za sekundu (nebo vyšší).
8525 80 99	Ostatní Do této podpoložky patří videokamery se záznamem obrazu i zvuku (tzv. ‚kamkordéry') pro záznam nejen obrazu snímaného kamerou, ale i signálů z externích zdrojů, například DVD přehrávačů, zařízení pro automatizované zpracování dat a televizních přijímačů. Takto zaznamenaný obraz může být přehráván pomocí externího televizního přijímače nebo monitoru. Do této podpoložky rovněž patří ‚kamkordéry', ve kterých je video vstup zablokován deskou [destičkou] nebo jiným způsobem nebo ve kterých může být obrazové rozhraní (interface) následně aktivováno jako video vstup pomocí softwaru. Tento přístroj je však přesto určen pro záznam televizních programů a jiných videosignálů z externího zdroje. Avšak ‚kamkordéry', které mohou obraz snímaný kamerou pouze zaznamenávat a přehrávat pomocí externího televizního přijímače, patří do podpoložky 8525 80 91.“

Spory v původním řízení a předběžné otázky

Věc C-435/15

11 GROFA je společností dovážející kamery výrobce GoPro Coöperatief, což jsou elektronické přístroje fungující na baterie, zvláště přizpůsobené pro nahrávání sportovních a volnočasových aktivit. Spor v původním řízení se týká tří modelů kamer řady GoPro Hero 3 Black Edition (dále jen „kamery sporné ve věci C-435/15“).

12 Podle předkládajícího soudu mají kamery sporné ve věci C-435/15 LCD displej, ale nikoliv hledáček. Uvedené kamery mají několik fotografických funkcí a disponují objektivem s pevnou ohniskovou vzdáleností. Zvuková a obrazová data zaznamenaná čočkou a integrovaným mikrofonem jsou ukládána ve formátu MP4 H.264 na vyjmutelnou paměťovou kartu. Tyto kamery nemají digitální transfokátor, reproduktor ani vnitřní paměť. Software kamer sporných ve věci C-435/15 kóduje nahraná data tak, že je možné soubory nahrávek vytvořených kamerou odlišit od souborů pocházejících z externích zdrojů.

13 Uvedené kamery mohou nahrát až 120 minut videa s rychlostí 30 snímků za sekundu s rozlišením nejméně 1 920 x 1 080 pixelů v režimu videosmyčky. Videozáznamy delší 26 minut a 3 sekund jsou rozděleny do několika souborů MP4 H.264, každý o maximální délce 26 minut a 3 sekund. Osoba sledující záznam však přechod mezi soubory nezaznamená.

14 Kamery sporné ve věci C-435/15 jsou vybaveny slotem pro paměťové karty, rozhraním mikro HDMI, rozhraním mini USB kompatibilním s kompozitním kabelem A/C a adaptérem pro stereo mikrofon 3,5 mm, jakož i integrovanou wifi a rozhraním HERO.

15 Prostřednictvím jednosměrného rozhraní HDMI a jednosměrného propojení kompozitním kabelem A/C mohou být obrazové soubory a videosoubory uložené na paměťové kartě zobrazeny v televizoru nebo na počítačovém monitoru.

16 Obousměrná wifi umožňuje kamery sporné ve věci C-435/15 dálkově ovládat radiosignálem, a to pomocí tabletu nebo chytrého telefonu, na nichž se zobrazují data uložená na paměťové kartě. Wifi rozhraní neumožňuje nahrávání videosouborů. Zobrazeny mohou být toliko obrazové soubory a videosoubory uložené na paměťové kartě a zaznamenané těmito kamerami. Soubory pocházející z jiných zdrojů jí nejsou podporovány, a na monitoru nebo obrazovce se tak objeví zpráva „File not supported“.

17 Pomocí rozhraní mini USB lze kamery sporné ve věci C-435/15 připojit k počítači, který paměťové karty těchto kamer rozpozná jako externí pevný disk. Pomocí přehrávacího programu počítače podporujícího formát MP4 je možné obrazové soubory a videosoubory nacházející se na paměťové kartě zobrazit na obrazovce připojené k počítači. Obrazové soubory a videosoubory nacházející se na paměťové kartě kamer sporných ve věci C-435/15 lze uložit do počítače a naopak, data lze z počítače přesunout na paměťovou kartu těchto kamer. Toto ukládání je kontrolováno programem pro správu souborů v počítači. V takovém případě nelze kamery používat. Jiné možnosti ukládání obrazových dat a videodat na jejich paměťové karty neexistují.

18 Dne 5. prosince 2012 požádala GROFA Hauptzollamt o závazné informace o sazebním zařazení zboží (dále jen „ZISZZ“), přičemž navrhovala kamery sporné ve věci C-435/15 zařadit do podpoložky 8525 80 91 KN.

19 Prostřednictvím ZISZZ ze dne 21. ledna 2013 Hauptzollamt tyto kamery zařadil do sazební podpoložky 8525 80 99 KN. Dne 22. února 2013 podala GROFA proti těmto ZISZZ stížnost, v níž tentokrát požadovala zařazení do sazební podpoložky 8525 80 30 KN. Rozhodnutím ze dne 20. srpna 2014 Hauptzollamt stížnost společnosti GROFA zamítl, neboť měl za to, že kamery sporné ve věci

C-435/15 jsou multifunkčními přístroji ve smyslu poznámky 3 ke třídě XVI KN, jejichž hlavní funkcí je funkce videokamery se záznamem obrazu i zvuku. Podle Hauptzollamt musí být tyto kamery zařazeny jako „ostatní“ videokamery se záznamem obrazu i zvuku do sazební podpoložky 8525 80 99 KN. Hauptzollamt vycházel zaprvé z vysvětlivek KN k jejímu číslu 8525, podle nichž digitální multifunkční fotoaparáty nemohou být zařazeny jako digitální fotoaparáty, jsou-li schopny, při využití nejvyšší kapacity paměti, záznamu alespoň 30 minut souvislé videosekvence v rozlišení 800 × 600 pixelů (nebo vyšším) při rychlosti 23 snímků za sekundu (nebo vyšší). Tak je tomu v případě kamer sporných ve věci C-435/15. To, že jsou videosekvence počínaje 26. minutou a 4. sekundou ukládány na paměťovou kartu v několika souborech, nemá žádný dopad na celkovou délku záznamu. Zadruhé měl za to, že skutečnost, že do těchto kamer lze z externích zdrojů pomocí USB rozhraní ukládat videosoubory se zvukem, je příznačné pro záznam obrazu a zvuku ve smyslu sazební podpoložky 8525 80 99 KN.

20 GROFA podala žalobu k předkládajícímu soudu, v níž požadovala, aby kamery sporné ve věci C-435/15 byly zařazeny do podpoložky 8525 80 30 KN nebo, podpůrně, do podpoložky 8525 80 91 KN jako videokamery se záznamem obrazu i zvuku, které nemohou nahrávat signály z externích zdrojů.

21 Předkládající soud si zaprvé klade otázku, zda lze v tomto případě použít *per analogiam* prováděcí nařízení č. 1249/2011, které zařadilo „kapesní videorekordéry“ do podpoložky 8525 80 99 KN.

22 Pro případ, že by prováděcí nařízení č. 1249/2011 bylo analogicky použitelné, se předkládající soud zamýšlí nad platností uvedeného nařízení, jelikož podle jeho přílohy kamera, která může „nahrávat videosoubory i z jiných zdrojů, než je zabudovaná televizní kamera“, neboť „videosoubory mohou být do přístroje přenášeny ze zařízení pro automatizované zpracování dat pomocí rozhraní USB“, musí být zařazena do podpoložky 8525 80 99 KN mezi „ostatní videorekordéry se záznamem obrazu i zvuku“. Podle předkládajícího soudu není takový výklad pojmu „jiné možnosti nahrávání“ ve smyslu podpoložky 8525 80 99 KN slučitelný s judikaturou Soudního dvora, která vyžaduje, aby bylo nahrávání ovládáno ze samotné videokamery.

23 Zadruhé má předkládající soud za to, že prováděcí nařízení č. 876/2014, které zařazuje „akční kamery“ do podpoložky 8525 80 99 KN, by se mohlo obdobně použít na kamery sporné ve věci C-435/15. Má však rovněž pochybnosti ohledně platnosti tohoto nařízení, jelikož jeho příloha stanoví, že přenos dat do kamery ze zařízení pro automatizované zpracování dat je považován za „možnost nahrávání“, což vylučuje zařazení do podpoložky 8525 80 91 KN, na rozdíl od judikatury Soudního dvora, a dále jelikož prováděcí nařízení č. 876/2014 nezohledňuje to, že uvedené kamery nejsou schopny přehrát videosoubory z externích zdrojů pomocí připojeného monitoru, na rozdíl od toho, co stanoví vysvětlivky ke KN týkající se její podpoložky 8525 80 99.

24 Zatřetí si předkládající soud podpůrně klade otázku, zda relevantní vysvětlivky ke KN brání zařazení kamer sporných ve věci C-435/15 do podpoložek 8525 80 91 a 8525 80 99 KN, vzhledem k tomu, že po uplynutí 26 minut a 4 sekund není videozáznam pořízený těmito kamerami uložen do jednoho souboru, což by mohlo zpochybňovat schopnost uvedených kamer nahrávat video nepřetržitě ve smyslu těchto vysvětlivek.

25 Začtvrté se předkládající soud podpůrně zamýšlí nad tím, jaký dopad by na zařazení kamer sporných ve věci C-435/15 mělo to, že zaznamenají signály z externích zdrojů, ale nejsou schopny ho zobrazit na externím monitoru nebo televizoru. V tomto ohledu poznamenává, že vysvětlivky ke KN týkající se její podpoložky 8525 80 99 uvádějí, že zaznamenaný obraz musí být možné přehrát pomocí externího televizního přijímače nebo monitoru.

26 Za těchto okolností se Finanzgericht Hamburg (finanční soud v Hamburku, Německo) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) a) Použije se prováděcí nařízení č. 1249/2011 analogicky na výrobky, které jsou předmětem původního řízení (GoPro HERO 3 ‚Black Edition', ‚Black Edition Surf' a ‚Black Edition Motorsport')?
b) V případě kladné odpovědi na tuto otázku: Je prováděcí nařízení č. 1249/2011 platné?

2) V případě záporné odpovědi na první otázku písm. a) nebo b):
a) Použije se prováděcí nařízení č. 876/2014 analogicky na výrobky, které jsou předmětem původního řízení?
b) V případě kladné odpovědi na tuto otázku: Je prováděcí nařízení č. 876/2014 platné?

3) Je v případě záporné odpovědi na první otázku písm. a) nebo b) třeba vysvětlivky ke KN týkající se podpoložek 8525 80 30, 8525 80 91 a 8525 80 99 KN vykládat v tom smyslu, že o záznam ‚alespoň 30 minut souvislé videosekvence' jde i tehdy, je-li videosekvence zaznamenávána v samostatných souborech, jejichž délka je vždy kratší než 30 minut, avšak divák při přehrávání záznamu přechod mezi soubory nemůže postřehnout?

4) Brání v případě záporné odpovědi na první otázku písm. a) nebo b) a kladné odpovědi na druhou otázku písm. a) a b) a na třetí otázku zařazení videokamer se záznamem obrazu i zvuku umožňujících záznam signálů z externích zdrojů do podpoložky 8525 80 99 KN skutečnost, že tyto videokamery nemohou tyto signály přehrávat prostřednictvím externího televizoru nebo monitoru?"

Věc C-666/15

27 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi X a GoPro Coöperatief na straně jedné a nizozemskými celními orgány na straně druhé, týkajícího se pěti věcí ohledně několika ZISZZ týkajících se pěti modelů kamer značky GoPro Hero, kterými byly tyto kamery zařazeny do podpoložky 8525 80 91 KN nebo do podpoložky 8525 80 99 KN.

28 Těchto pět věcí se týká modelů GoPro Hero 3 Silver Edition, GoPro Hero 3 + Silver Edition, GoPro Hero 4 Silver Edition, GoPro Hero 4 Black Edition a GoPro Hero (dále jen „kamery sporné ve věci C-666/15").

29 Pokud jde o model GoPro Hero 3 Silver Edition, jedna z žalobkyň v původním řízení navrhuje jeho zařazení do podpoložky 8525 80 30 KN nebo, podpůrně, do podpoložky 8525 80 91 KN, zatímco vnitrostátní celní orgán tvrdí, že uvedená kamera musí být zařazena do podpoložky 8525 80 99 KN. Co se týče ostatních kamer sporných ve věci C-666/15, žalobkyně v původním řízení navrhují jejich zařazení do podpoložky 8525 80 30 KN, zatímco vnitrostátní celní orgán tvrdí, že tyto kamery musí být zařazeny do podpoložky 8525 80 91 KN.

30 Podle předkládajícího soudu není zpochybňováno, že kamery sporné ve věci C-666/15 lze na více než 30 minut přepnout do režimu „*video record*", v němž jsou schopny pořizovat záznam při rychlosti 23 snímků za sekundu (nebo vyšší) v rozlišení 800 × 600 pixelů (nebo vyšším). V tomto ohledu uvádí, že záznam přesahující 30 minut je těmito kamerami ukládán do několika videosouborů, které jsou při přehrávání považovány za samostatné, jelikož přehrávání na konci každého souboru skončí. Uživatel musí pro přehrání dalšího souboru na něj kliknout a spustit tlačítko „*play*". Předkládající soud dodává, že uvedené kamery umožňují přehrát pouze jimi pořízené soubory. Návod všech kamer sporných ve věci C-666/15 navíc uvádí, že nabízejí volbu „*looping*", která jim umožňuje pořizovat záznam delší 30 minut, který ovšem bude následujícím záznamem přemazán (*overwriting*).

31 Předkládající soud ještě uvádí, že prvkem zvláště důležitým pro sazební zařazení kamer sporných ve věci C-666/15 je to, zda mohou nahrávat pouze zvuk a obraz zaznamenaný televizní kamerou a zda tyto kamery mohou pořídit záznam alespoň 30 minut souvislé videosekvence.

32 Za těchto podmínek se rechtbank Noord-Holland (soud provincie Severní Holandsko, Nizozemsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Mají být vysvětlivky ke KN týkající se podpoložek 8525 80 30, 8525 80 91 a 8525 80 99 KN vykládány v tom smyslu, že o ‚nejméně 30 minut' nahrávky se jedná i v případě, že videosekvence mohou být v rámci režimu ‚*video record*' nahrávány déle než 30 minut, avšak jsou ukládány v oddělených souborech o délce kratší 30 minut a divák musí při přehrávání otevřít každý soubor kratší 30 minut zvlášť, avšak existuje možnost spojit videosekvence obsažené v těchto souborech na počítači za pomoci programu dodávaného společností GoPro Coöperatief, a vytvořit tak z nich v počítači jediný film delší než 30 minut uložený v jediném souboru?

2) Brání zařazení videokamer se záznamem obrazu i zvuku schopných nahrávat signály z externích zdrojů do podpoložky 8525 80 99 KN to, že tyto signály nemohou být reprodukovány prostřednictvím televizoru nebo externího monitoru, neboť tyto videokamery, např. GoPro Hero 3 Silver Edition, na nich mohou přehrávat pouze soubory zaznamenané za použití své čočky?"

33 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 27. ledna 2016 byly věci C-435/15 a C-666/15 spojeny pro účely rozsudku.

K předběžným otázkám

K první otázce ve věci C-435/15

34 Podstatou první otázky předkládajícího soudu ve věci C-435/15 je, zda má být prováděcí nařízení č. 1249/2011 vykládáno v tom smyslu, že je použitelné *per analogiam* na výrobky mající vlastnosti kamer sporných v uvedené věci, a pokud tomu tak je, zda je uvedené nařízení platné.

35 Je třeba uvést, že podle ustálené judikatury je nařízení o sazebním zařazení obecně závazným aktem, neboť se nevztahuje na určitý konkrétní subjekt, nýbrž na všechny výrobky totožné s výrobkem, který byl přezkoumán Výborem pro celní kodex. Aby bylo možné v rámci výkladu nařízení o sazebním zařazení určit rozsah jeho působnosti, je nutné kromě jiného přihlédnout k jeho odůvodnění (rozsudek ze dne 15. prosince 2016, LEK, C-700/15, EU:C:2016:959, bod 49).

36 V projednávané věci není prováděcí nařízení č. 1249/2011, jehož předmětem je zařazení „kapesních videorekordérů" do podpoložky 8525 80 99 KN, přímo použitelné na kamery sporné ve věci C-435/15. Tyto výrobky totiž nejsou totožné s „kapesními videorekordéry", jichž se uvedené nařízení týká, jelikož jak uvádí předkládající soud, uvedené výrobky se odlišují zejména svou schopností pořizovat fotografie a tím, že nemají digitální transfokátor, reproduktor ani vnitřní paměť.

37 Dále je třeba uvést, že podle ustálené judikatury Soudního dvora, i když není nařízení o zařazení zboží přímo použitelné na výrobky, které nejsou totožné s výrobky, na které se toto nařízení vztahuje, ale pouze jim podobné, použije se posledně uvedené nařízení na takové výrobky obdobně (rozsudek ze dne 22. září 2016, Kawasaki Motors Europe, C-91/15, EU:C:2016:716, bod 39 a citovaná judikatura). Použití nařízení o sazebním zařazení, jako je nařízení č. 1249/2011, *per analogiam* na výrobky podobné výrobkům, jež jsou uvedeny v tomto nařízení, totiž podporuje soudržný výklad KN, jakož i rovné zacházení se subjekty (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. července 2006, Anagram International, C-14/05, EU:C:2006:465, bod 32).

38 V takovém případě je však k obdobnému použití nařízení o sazebním zařazení ještě třeba, aby výrobky, jež mají být zařazeny, a výrobky, jichž se týká toto nařízení, byly dostatečně podobné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. února 2009, Kamino International Logistics, C-376/07, EU:C:2009:105, bod 67). V tomto ohledu je třeba rovněž zohlednit odůvodnění uvedeného nařízení (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 13. července 2006, Anagram International, C-14/05, EU:C:2006:465, bod 34, a ze dne 4. března 2015, Oliver Medical, C-547/13, EU:C:2015:139, bod 58).

39 V projednávaném případě je podle odůvodnění uvedeného ve třetím sloupci přílohy prováděcího nařízení č. 1249/2011 zařazení „kapesních videorekordérů“ do podpoložky 8525 80 99 KN založeno zejména na tom, že přístroj „pouze nahrává videozáznam“. Z toho plyne, že nemožnost zaznamenávat fotografie představuje jeden z prvků určujících zařazení provedené uvedeným nařízením. Z předkládacího rozhodnutí ve věci C-435/15 přitom plyne, že kamery sporné v této věci se z tohoto pohledu odlišují od „kapesních videorekordérů“, které jsou předmětem prováděcího nařízení č. 1249/2011, jelikož umožňují fotografovat.

40 Kromě toho je třeba připomenout, že účel použití výrobku může být objektivním kritériem, jímž se řídí zařazení zboží, pokud je vlastní tomuto výrobku, což musí být možné posoudit v závislosti na objektivních charakteristických znacích a vlastnostech výrobku (rozsudky ze dne 20. června 2013, Agroferm, C-568/11, EU:C:2013:407, bod 41, a ze dne 4. března 2015, Oliver Medical, C-547/13, EU:C:2015:139, bod 47).

41 Ze skutkových zjištění předkládajícího soudu přitom vyplývá, že kamery sporné ve věci C-435/15 jsou koncipovány tak, aby umožňovaly uživatelům natáčet jejich volnočasové a sportovní aktivity, které po nich vyžadují dostatečnou volnost pohybu. Z toho plyne, že prvotní účel použití uvedených kamer lze snadno odlišit od prvotního účelu použití „kapesních videorekordérů“, jichž se týká prováděcí nařízení č. 1249/2011.

42 Vzhledem k tomu, že kamery sporné ve věci C-435/15 nejsou totožné s výrobky, které jsou předmětem zařazení uskutečněného prováděcím nařízení č. 1249/2011, ani jim nejsou dostatečně podobné, není na ně uvedené nařízení použitelné. V důsledku toho není namístě posuzovat jeho platnost.

43 Vzhledem k předchozím úvahám je třeba na první otázku ve věci C-435/15 odpovědět, že prováděcí nařízení č. 1249/2011 musí být vykládáno v tom smyslu, že není použitelné *per analogiam* na výrobky, které mají vlastnosti kamer sporných v uvedené věci.

Ke druhé otázce ve věci C-435/15

44 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu ve věci C-435/15 je, zda má být prováděcí nařízení č. 876/2014 vykládáno v tom smyslu, že je použitelné *per analogiam* na výrobky mající vlastnosti kamer sporných v uvedené věci, a pokud tomu tak je, zda je uvedené nařízení platné.

45 Předmětem prováděcího nařízení č. 876/2014 je zařazení „akčních kamer“ do podpoložky 8525 80 99 KN.

46 Ze skutkových zjištění předkládajícího soudu přitom vyplývá, že kamery sporné ve věci C-435/15 se od akčních kamer, které jsou předmětem uvedeného nařízení, odlišují zejména tím, že prvně uvedené mohou být připevněny na takové předměty, jako je helma, i drženy v ruce, mohou nahrávat po kratší dobu, a sice nanejvýš dvě hodiny, ovšem s větším rozlišením, jsou schopny zaznamenávat fotografie ve vyšší kvalitě a tuto kvalitu ovlivňovat. Z toho plyne, že kamery sporné ve věci C-435/15 nejsou totožné s výrobky, které jsou předmětem prováděcího nařízení č. 876/2014.

47 Uvedené výrobky však jsou kamerám sporným ve věci C-435/15 velmi podobné svými charakteristikami a objektivními vlastnostmi i účelem použití. „Akční kamery“ ve smyslu prováděcího nařízení č. 876/2014 i kamery sporné ve věci C-435/15 jsou malých rozměrů i váhy, nemají transfokátor, hledáček ani vnitřní paměť, jsou vybaveny rozhraními mikro HDMI a mini USB a wifi, umožňují záznam fotografií i videosekvencí delších 30 minut, které jsou však v obou případech ukládány v několika samostatných souborech. Stejně tak jsou oba druhy výrobků koncipovány speciálně pro možnost použití při sportovních aktivitách.

48 Z toho plyne, že podle judikatury připomenuté v bodech 37 a 38 tohoto rozsudku je prováděcí nařízení č. 876/2014 obdobně použitelné na kamery sporné ve věci C-435/15, a že je tak třeba posoudit jeho platnost.

49 V tomto ohledu je třeba připomenout, že takové prováděcí nařízení, jakým je v projednávaném případě nařízení č. 876/2014, je přijato Komisí na základě stanoviska Výboru pro celní kodex, pokud zařazení jednotlivého výrobku do KN může činit těžkosti nebo být předmětem sporu. Podle judikatury Soudního dvora svěřila Rada Evropské unie Komisi jednající ve spolupráci s celními odborníky členských států širokou posuzovací pravomoc k tomu, aby upřesnila obsah sazebníkových čísel a položek v souvislosti se zařazováním určitého zboží. Pravomoc přijímat opatření uvedená v článku 9 nařízení č. 2658/87, ve znění nařízení č. 254/2000, však neopravňuje Komisi měnit obsah a dosah sazebníkových čísel a položek (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. března 2004, Krings, C-130/02, EU:C:2004:122, body 25 a 26, jakož i citovaná judikatura).

50 V projednávaném případě prováděcí nařízení č. 876/2014 zařazuje „akční kamery“ do podpoložky 8525 80 99 KN, aniž by vyžadovalo, aby mohly být samostatně používány pro pořizování záznamu z externích zdrojů obrazu a zvuku, tedy aniž by k tomu potřebovaly hardware a software, kterým nejsou samy o sobě vybaveny. Taková možnost samostatného pořizování záznamu je přitom nutnou podmínkou pro zařazení zboží do sazební podpoložky 8525 80 99 KN. Pokud tomu tak není, musí být výrobky zařazeny nikoliv do podpoložky 8525 80 99 KN, nýbrž do podpoložky 8525 80 91 KN (rozsudek ze dne 5. března 2015, Vario Tek, C-178/14, nezveřejněný, EU:C:2015:152, bod 32).

51 Z toho plyne, že prováděcí nařízení č. 876/2014 tím, že zařazuje „akční kamery“ do podpoložky 8525 80 99 KN, aniž by upřesňovalo, že pro účely tohoto zařazení musí být schopny samostatně pořizovat záznamy z externích zdrojů obrazu a zvuku, je neslučitelné s dosahem uvedené podpoložky.

52 Ze všech výše uvedených úvah plyne, že Komise přijetím prováděcího nařízení č. 876/2014 změnila dosah podpoložky 8525 80 99 KN tím, že ho rozšířila, a překročila tak pravomoc, která jí byla svěřena na základě čl. 9 odst. 1 písm. a) nařízení č. 2658/87, ve znění nařízení č. 254/2000 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. září 2016, Kawasaki Motors Europe, C-91/15, EU:C:2016:716, bod 62).

53 Proto je třeba na druhou otázku ve věci C-435/15 odpovědět, že prováděcí nařízení č. 876/2014 musí být vykládáno v tom smyslu, že je použitelné *per analogiam* na výrobky, které mají vlastnosti kamer sporných v uvedené věci, ale že toto nařízení je neplatné.

Ke čtvrté otázce ve věci C-435/15

54 S ohledem na odpověď na druhou otázku ve věci C-435/15 není třeba na čtvrtou otázku položenou v uvedené věci odpovídat.

Ke třetí otázce ve věci C-435/15 a první otázce ve věci C-666/15

55 Podstatou třetí otázky ve věci C-435/15, jakož i první otázky ve věci C-666/15, které je třeba zkoumat společně, je, zda podpoložky 8525 80 30, 8525 80 91 a 8525 80 99 KN musí být s ohledem na vysvětlivky ke KN týkající se těchto podpoložek vykládány v tom smyslu, že videosekvence delší 30 minut, zaznamenaná v samostatných souborech, jejichž délka je vždy kratší než 30 minut, musí být považována za záznam alespoň 30 minut souvislé videosekvence, pokud uživatel není schopen zaznamenat přechod mezi jednotlivými soubory při jejich přehrávání, nebo naopak pokud uživatel musí při přehrávání v zásadě otevřít každý soubor samostatně.

56 Úvodem je třeba poukázat na to, že Komisí vypracované vysvětlivky ke KN významným způsobem přispívají k výkladu dosahu jednotlivých čísel a položek sazebníku, nejsou však právně závazné (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 17. února 2016, Salutas Pharma, C-124/15, EU:C:2016:87, bod 31, a ze dne 15. prosince 2016, LEK, C-700/15, EU:C:2016:959, bod 41).

57 Podle vysvětlivek ke KN týkajících se její podpoložky 8525 80 30 na straně jedné a vysvětlivek ke KN týkajících se jejích podpoložek 8525 80 91 a 8525 80 99 na straně druhé je schopnost dotčeného výrobku pořídit záznam alespoň 30 minut souvislé videosekvence v rozlišení 800 × 600 pixelů (nebo vyšším) při rychlosti 23 snímků za sekundu (nebo vyšší) kritériem umožňujícím odlišit digitální fotoaparáty od videokamer se záznamem obrazu i zvuku.

58 Vlastností umožňující vyloučit zařazení výrobku do podpoložky 8525 80 30 KN je proto pouze schopnost nepřerušeného záznamu alespoň 30 minut videosekvence v určitém minimálním rozlišení, a nikoli souvislé přehrávání tohoto záznamu. Skutečnost, že kamery sporné ve věcech C-435/15 a C-666/15 jsou či nejsou schopny souvisle přehrát videosekvence s délkou alespoň 30 minut, tudíž není relevantní pro účely sazebního zařazení uvedených kamer do jedné ze tří podpoložek uvedených v předchozím bodě tohoto rozsudku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. března 2015, Vario Tek, C-178/14, nezveřejněný, EU:C:2015:152, bod 36).

59 Z toho plyne, že okolnost, že videosekvence delší 30 minut zaznamenané kamerami spornými ve věcech C-435/15 a C-666/15 jsou rozděleny do samostatných souborů, nebrání vyloučení zařazení uvedených kamer do podpoložky 8525 80 30 KN, jelikož takové uložení do více souborů nemění nic na nepřerušenosti záznamu videosekvence, ale nanejvýš na souvislosti jejího přehrání, a že to, zda uživatel zaznamená přechod z jednoho souboru na druhý, není relevantním kritériem pro toto sazební zařazení.

60 Proto je třeba na třetí otázku ve věci C-435/15 a na první otázku ve věci C-666/15 odpovědět, že podpoložky 8525 80 30, 8525 80 91 a 8525 80 99 KN musí být s ohledem na vysvětlivky ke KN týkající se těchto podpoložek vykládány v tom smyslu, že videosekvence delší 30 minut zaznamenaná v samostatných souborech, jejichž délka je vždy kratší než 30 minut, musí být považována za záznam alespoň 30 minut souvislé videosekvence, nezávisle na tom, že uživatel nemůže zaznamenat přechod mezi jednotlivými soubory při jejich přehrávání nebo že naopak musí při přehrávání v zásadě otevřít každý soubor samostatně.

Ke druhé otázce ve věci C-666/15

61 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu ve věci C-666/15 je, zda musí být KN vykládána v tom smyslu, že videokamera schopná nahrávat signály z externích zdrojů, aniž by je však mohla přehrát prostřednictvím televizoru nebo externího monitoru, neboť tato kamera umí prostřednictvím externí obrazovky nebo externího monitoru přehrávat pouze soubory, které sama zaznamenala za použití své čočky, nemůže být zařazena do podpoložky 8525 80 99 KN.

62 V tomto ohledu je třeba zaprvé připomenout, že základní vlastností videokamer spadajících do podpoložky 8525 80 99 KN je zejména jejich schopnost samostatného používání pro pořizování záznamu z externích zdrojů obrazu a zvuku, tedy aniž by byly závislé na hardware a software, kterým nejsou samy o sobě vybaveny. Vnitrostátnímu soudu přísluší posoudit stupeň složitosti požadované manipulace, přičemž tento záznam musí být možné snadno uskutečnit uživatelem nedisponujícím zvláštními schopnostmi (rozsudek ze dne 5. března 2015, Vario Tek, C-178/14, nezveřejněný, EU:C:2015:152, bod 32).

63 V opačném případě musí být výrobky zařazeny nikoliv do podpoložky 8525 80 99 KN, nýbrž do podpoložky 8525 80 91 KN (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. března 2015, Vario Tek, C-178/14, nezveřejněný, EU:C:2015:152, bod 32).

64 Předkládajícímu soudu přísluší ověřit, zda kamery sporné ve věci C-666/15 touto schopností samostatného pořizování záznamu skutečně disponují. Není-li tomu tak, bude jejich zařazení do podpoložky 8525 80 99 KN každopádně vyloučeno.

65 Zadruhé je třeba uvést, že vysvětlivky ke KN týkající se její podpoložky 8525 80 99 upřesňují, že videokamery spadající do této podpoložky musí umožnit přehrát obrazové a zvukové soubory nahrané z externích zdrojů pomocí externího televizního přijímače nebo monitoru (rozsudek ze dne 5. března 2015, Vario Tek, C-178/14, nezveřejněný, EU:C:2015:152, bod 37).

66 Z toho plyne, že videokamera se záznamem obrazu i zvuku, která je schopna samostatně nahrávat signály z externích zdrojů, aniž by je však mohla přehrát prostřednictvím televizoru nebo externího monitoru, nemůže být zařazena do podpoložky 8525 80 99 KN.

67 Proto je třeba na druhou otázku ve věci C-666/15 odpovědět tak, že KN musí být vykládána v tom smyslu, že videokamera se záznamem obrazu i zvuku schopná nahrávat signály z externích zdrojů, aniž by je však mohla přehrát prostřednictvím televizoru nebo externího monitoru, neboť tato kamera umí prostřednictvím externí obrazovky nebo externího monitoru přehrávat pouze soubory, které sama zaznamenala za použití své čočky, nemůže být zařazena do sazební podpoložky 8525 80 99 KN.

K nákladům řízení

68 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původních řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporům probíhajícím před předkládajícími soudy, jsou k rozhodnutí o nákladech řízení příslušné uvedené soudy. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

1) **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1249/2011 ze dne 29. listopadu 2011 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury musí být vykládáno v tom smyslu, že není použitelné** *per analogiam* **na výrobky, které mají vlastnosti tří modelů kamer řady GoPro Hero 3 Black Edition sporných ve věci C-435/15.**

2) **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 876/2014 ze dne 8. srpna 2014 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury musí být vykládáno v tom smyslu, že je použitelné** *per analogiam* **na výrobky, které mají vlastnosti tří modelů kamer řady GoPro Hero 3 Black Edition sporných v uvedené věci, ale že toto nařízení je neplatné.**

3) **Podpoložky 8525 80 30, 8525 80 91 a 8525 80 99 kombinované nomenklatury, která je uvedena v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve zněních plynoucích postupně**

z prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1006/2011 ze dne 27. září 2011, prováděcího nařízení Komise (EU) č. 927/2012 ze dne 9. října 2012 a prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1001/2013 ze dne 4. října 2013, musí být s ohledem na vysvětlivky k této kombinované nomenklatuře týkající se těchto podpoložek vykládány v tom smyslu, že videosekvence delší 30 minut zaznamenaná v samostatných souborech, jejichž délka je vždy kratší než 30 minut, musí být považována za záznam alespoň 30 minut souvislé videosekvence, nezávisle na tom, že uživatel nemůže zaznamenat přechod mezi jednotlivými soubory při jejich přehrávání nebo že naopak musí při přehrávání v zásadě otevřít každý soubor samostatně.

4) **Kombinovaná nomenklatura, která je uvedena v příloze I nařízení č. 2658/87, ve zněních plynoucích postupně z prováděcích nařízení č. 1006/2011, č. 927/2012 a č. 1001/2013, musí být vykládána v tom smyslu, že videokamera se záznamem obrazu i zvuku schopná nahrávat signály z externích zdrojů, aniž by je však mohla přehrát prostřednictvím televizoru nebo externího monitoru, neboť tato kamera umí prostřednictvím externí obrazovky nebo externího monitoru přehrávat pouze soubory, které sama zaznamenala za použití své čočky, nemůže být zařazena do sazební podpoložky 8525 80 99 této kombinované nomenklatury.**

Podpisy.